

Mikala: Du arbejder hele december og har enormt travlt. Og så skal du på hospitalet og have tjekket dit ar.

Sara: Jeg rykker min tid på hospitalet for at tage hensyn til mit arbejde. I stedet for at der går en uge efter operationen, som der normalt gør, går der ti dage. Jeg arbejder meget i december. Samme dag jeg skal på hospitalet, skal jeg også lave nogle billeder til Eurowoman. Det er til en serie der hedder "Ud af skabet" hvor man viser alle sine yndlingsting frem. Jeg skal tilbage til mit arbejde efter at jeg har været på hospitalet. Johan og jeg tager hen til hospitalet.

Mikala: Hvorfor skal Johan med?

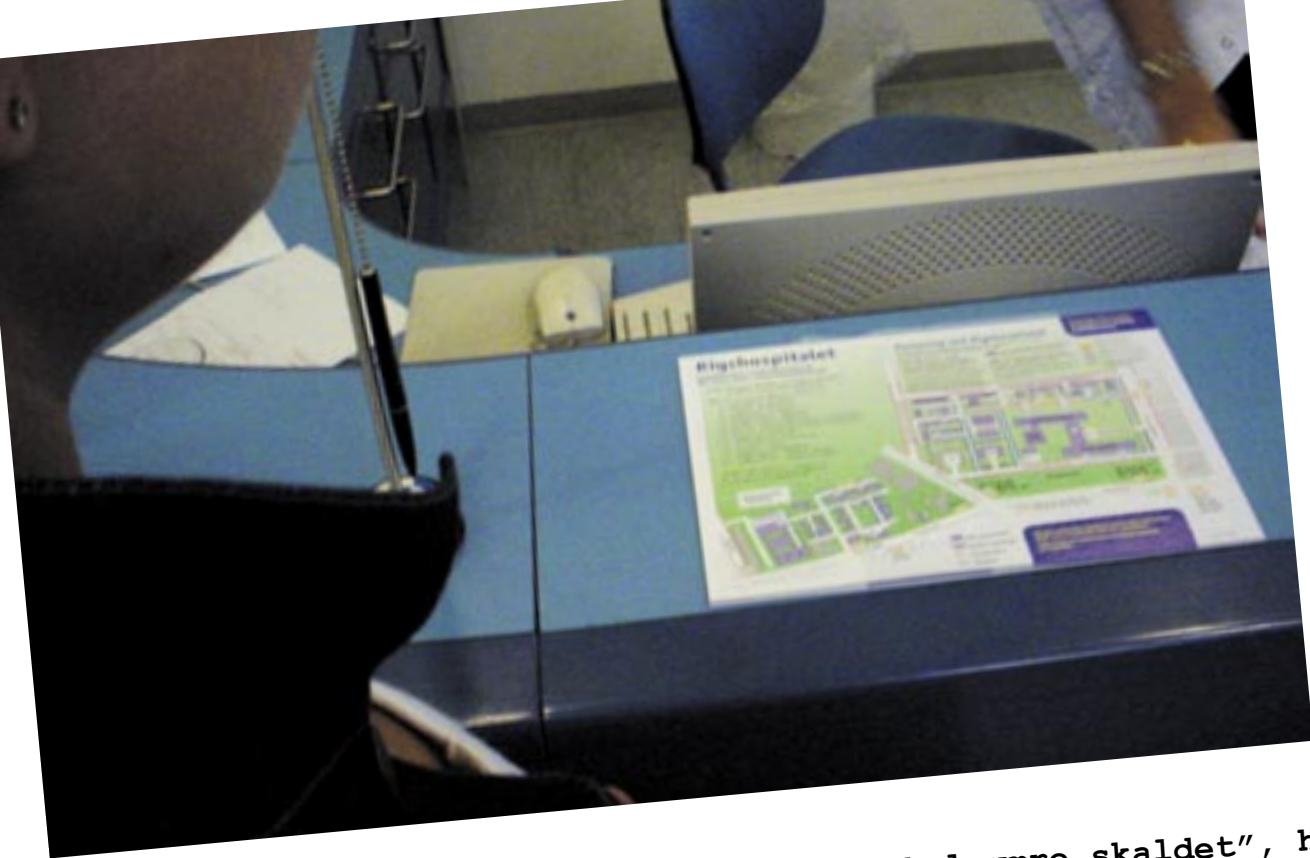
Sara: Jamen, det er jo det! Jeg vil gerne have ham med. Jeg er ikke nervøs over det, men vi snakker alligevel om det på vej derhen. Jeg kan ikke huske hvordan, men jeg kan bare huske at Johan siger: "Tænk nu, hvis du skal til at være skaldet!" Ubevidst må jeg jo have et eller andet med at hvis det nu var, ville det være godt at have Johan med. Jeg ville jo ikke have min mor med fordi hun er endnu mere nervøs end mig.

Mikala: Du siger endnu mere nervøs, så du må have været lidt nervøs selv ...

Sara: Ja, men jeg husker det bare ikke sådan.

Lotte er min veninde som hjalp mig med at læse op til skuespillerprøven 1. gang jeg søgte ind. Det var imens vi arbejdede sammen på TV2 i 1998.

Mikala: Da Johan siger: "Tænk, hvis du skal være skaldet", hvad siger du så?

Sara: Vi griner bare af det. Foran hospitalet kommer vi helt vildt op at skændes, så jeg må alligevel have været lidt tense. Vi skændes over at vi kommer for sent fordi Johan var for langsom derhjemme. Jeg bliver irriteret over at han ikke vil løbe fra bussen over til hospitalet. Jeg siger: "Ved du hvad, jeg gider simpelthen ikke at skændes med dig. Jeg synes ikke du skal gå med op på hospitalet." Han siger: "Jo, lad os nu blive gode venner." Så går vi ind på hospitalet og sidder i venteværelset. Der er jo stadig et rygerventeværelse, og det er meget uhyggeligt. Der er meget tilrøget og mange syge mennesker.

Mikala: Sad I derinde?

Sara: Ja, vi sidder og læser avis. Der kommer en sygeplejerske og kalder mig ind. Johan har senere fortalt mig at allerede dér ved han at der er noget galt.

Jeg tænker overhovedet ikke over det. Vi kommer ind i det samme snaskede undersøgelsesrum som jeg var i før operationen, og sætter os ved bordet.

Kirurgen siger det med det samme: "Det er nogle ikke så gode nyheder vi har til dig. Vi har undersøgt knuden, og vi har desværre fundet cancer i den." Jeg kan slet ikke huske noget i kronologisk rækkefølge herefter, men ret hurtigt får han sagt at de anbefaler kemoterapi som behandling. Det siger han sindssygt mange gange, men jeg kan overhovedet ikke forholde mig til det. Altså, jeg hører det ikke. Det går først op for mig flere dage efter at det er det han har sagt. Men lige idet han siger det er cancer, forsvinder alt. Så er det kun mig og ham kirurgen der er til stede. Det er som at få et rigtigt chok. Det er ligesom der blæser en kraftig vind ind i ansigtet på mig. Jeg spørger om alle de ting der falder mig ind. Han siger at de anbefaler en brystbevarende operation, men jeg spørger ham alligevel om jeg kan få lavet nogle nye bryster, hvis det nu er. Han begynder at tegne nogle meget ubehjælpssomme bryster og forklarer hvordan man laver nye bryster. Man kan godt få nye bryster. Der er to forskellige metoder. Men fælles for dem er at man ikke kan beholde sin brystvorte hvor det meste af følsomheden i brystet jo sidder. Man skal konstruere en brystvorte, og hele brystet vil højst sandsynligt være følelsesløst. Så det er kun udseendemæssigt man kan få et nyt bryst. Jeg tror ikke engang han får forklaret det færdigt, men jeg springer videre til om jeg skal holde op med at ryge. Det siger jeg lidt ironisk: "Nå, så skal jeg vel holde op med at ryge?" Kirurgen siger bare: "Det er ikke en rygerelateret sygdom du har." Jeg kan faktisk ikke huske mere af det han siger om sygdommen. Jeg ved bare at han siger det med kemoterapi en masse gange, og at han sikkert også har forklaret en masse. Han undersøger mig også igen. Han undersøger det ar jeg har i forvejen, og forklarer at de er nødt til at gå ind og operere igen. Når man ved at det er cancer, skal man fjerne mere af det væv der ligger rundt om knuden. De er nødt til at skære det gamle ar væk.